* spes mea tota ꝓsistit: q̃ sũt charitas adoptiõis: ꝟitas ꝑmissiõis: ptãs redditiõis: Scio cui credidi ⁊ cert⁹ sũ: qz ĩ charitate nimia adoptauit me: qz verax ē in ꝑmissiõe ⁊ potẽs ĩ exhibitiõe. Hic ē funicul⁹ triplex q̃ difficile rũpit: quem nob a patria nr̃a ĩ hũc carcerẽ dimissũ firmit obsecro teneamus: vt ipe nos subleuet ⁊ trahat vsq̃ ad ꝓspectũ magni dei. Hęc sunt ꝟba bti Berñ. cũ q̃ ad illũ ꝓspectũ nos pducat ipe christ⁹ qui est bñdict⁹ in secula seculorum: Amen.

2. Timoth. 1.

Eccli. 4. c.

Exposi. Psalmi. CVII

Paratũ cor meũ ⁊c. Titul⁹. Cãticũ psalmi ipsi dauid. In p̃cedẽti psalmo egit ꝏ humilitate ecclię: In isto agit ꝏ liberatore p quez exaltata est. Agit eni h̃ de duab⁹ natur ĩ christo: vñ de ipo intitulat psalm⁹. Et ē sensus: Cãticum psalmi. i. psalm⁹ iste q̃ agit ꝏ mẽt iocũdita te/q̃ ꝏ bonis opib⁹ pcedit: ad q̃ idẽ psalmus nos monet: attribuit ipsi dauid. i. christo: q̃ in h̃ psalmo loq̃t. Intẽtio est monere nos vt christũ credam⁹ verũ deũ ⁊ hoiez. Modus. Biptit⁹ ē psalm⁹. Primo gr̃as agit christ⁹ deo pñ: qz suscipiẽs passionẽ surrexit ĩ gloriã. Scdo dic q̃ sal⁹ facta sit oĩ ꝛęsup quã ē gl̃ia dñi: ibi: Vt liberẽt dilecti tui. Sciẽdũ aũt q̃ sic vaga lege artis musicę iuẽtores carminũ ex diuersis ꝟbis cõpĩgũt carmia: Ita psalm⁹ iste cõpact⁹ est ex duab⁹ ptib⁹ extremis: quinq̃gesimo sexto. s. Miserere mei de⁹/miserere ⁊c. ⁊ q̃nq̃gesimo nono. s. Deus repulisti. Mõ tñ idẽ est titul⁹ ĩ illis psalmis et ĩ isto. Quę tituli mutatio nos in p̃dictis psalmis ad aliũ mittit ĩtellectum: Cũ eni in ꝑ illoz oñdatur fuga dauid ⁊ hũilitas ei⁹: ĩ altero fortitudo ⁊ victoria: hic ꝟo oñdat humilitas christi in carne ⁊ altitudo ĩ diuinitate: in illis p̃cedẽtib⁹ mittimur ad intellectũ hui⁹. Loq̃t aũt in h̃ psalmo christ⁹/q̃nq̃z ĩ ꝓria psona: q̃nq̃z in psona mẽbroz. Primo q̃ ĩ ꝓria psona dic ad pr̃em: a Paratum cor meũ: O de⁹ pr̃ ad laudãdũ te. Et vt gemiatio notet ꝓfirmationẽ: repetit: Paratũ cor meũ: Et iõ faciã id ad qꝏ patũ est cor. s. cãtabo ⁊c. Vel sic/ a Paratũ/ē/cor meũ/ad patiẽdũ. b Paratũ cor meũ/ad resurgẽdũ. c Cãtabo/ĩ hilaritate cordis. d Et psallã/ĩ sctitate opis: Et h̃/ e In gl̃ia mea. i. p gl̃ia resurrectiõis meę: Vel/p gloria/victorię ⁊ triũphi habiti ꝏ diabolo: p q̃ ipe gaudẽs passus ē: qꝏ idẽ est qꝏ cãtare ⁊ psallere. Hoc significatũ est. iij. Regl. vj. c. q̃ dixit dauid: Ibo ⁊ reducã arcã dñi cũ bñdictiõe ĩ domũ meã. Et seq̃tur: q̃ reducẽs pcurrebat ĩ orgãis armigatl ⁊ saltabat totl virib⁹ añ dñz. Per dauid ĩtelligit christ⁹: q̃ venit ꝏ cęlo ĩ mũdũ/vt reduceret arcã. i. ecclĩã suã: in domũ suã cęlestẽ: et ĩ reductiõe psallebat ĩ organis armigatl. i. ad armũ ligatl. s. ĩ lignis crucl. Seq̃t vox pñis ad filiũ/vel filij ad corp⁹ assũptũ: f Exurge psalteriũ ⁊ cithara. i. o fili surge a morte. Et vocat filiũ psalteriũ et cithara. Psalteriũ ꝓpt mor ⁊ ꝟtutũ pcordiã. Cithara ꝓpt carnis mortificationẽ. Deide rñdet fili⁹: et est q̃si dialog⁹. g Exurgã diluculo. i. mane. Ex h̃ loco habet q̃ christ⁹ diluculo surrexit. Et p⁹ q̃z resurrexero dic christ⁹: i Cõfitebor tibi i pop̃l dñe. s. i ꝓpl̃is christiãis. k Et psallã tibi i natiõib⁹/oĩbus qb⁹ filij⁹ nomẽ pñis p apl̃os mãifestauit: et ipi ꝓfessi sũt fidẽ ei⁹. Cõfitebor/inq̃z/⁊ psallã: l Quia magna ē sup cęlos miscdia tua. i. qz tu ꝏ miscdia tua exaltasti hũanitatẽ meam sup cęlos: vbi etiã ãgeli bñficijs tuis fruũt. m Et vsq̃ ad nubes. i. vsq̃ ad apl̃os: ē/ n Veritas tua. i. ipletio ꝑmissionis tuę. Vel/veritas tua: quã p spm̃ tuũ docuisti eos: sic ego ꝑmiserã eis/ Job. xvj. c. dicẽs: Cũ venerit ille spũs ꝟitatl docebit vos oez ꝟitatẽ. Hęc ꝟitas vere fuit ĩ apl̃is sic in nubib⁹: qz sic nubes ipleẽ aq̃ ⁊ p⁹ modũ pluit sup trãita apl̃i ipleti ꝟitate ⁊ doctrina spũsscti pluerẽt sup trã ecclię pluuiã doctrinę. Esa. lx. b Qui sũt isti q̃ vt nubes volãt: Seq̃t vox ecclię q̃si p̃missa audientl ⁊ applaudẽdo dicẽtl ad christũ: o Exaltare sup cęlos de⁹. i. o christe mãifesta q̃ tu sis exaltat⁹ sup cęlos: p Et sup oez trã/exaltet/gl̃ia tua. i. resurrectio ⁊ ascẽsio ⁊ sessio tua ad dexterã pñis/q̃ ad gl̃iã tuã ptinẽt: p̃dicet ⁊ mãifestet p apl̃os: ꝏ qb⁹ dixisti: vsq̃z ad nubes ꝟitas tua. Moraliter a Paratũ cor meũ. Sup̃ iuitauit ꝓpha ad ꝓfessionem cũ dixit ter: Cõfitemi dño ⁊c. Hic rñdet auditor dicẽs: Paratũ cor meũ de⁹/q̃ ad ꝓtritionẽ: b Paratũ cor meũ/q̃ ad fidẽ: q̃ parat ⁊ purificat. Actl. xv. b. Fide purificãs corda eorz. c Cãtabo/ q̃ ad ꝓfessionẽ: d Et psallã/q̃ ad satisfactionez. Et h̃/ e In gloria mea. i. ĩ puritate ꝓscię meę. vj. Corl. j. c. Gl̃ia nr̃a h̃ ē testimoniũ ꝓscię nr̃ę. Vel sm̃ Berñ. sic: a Paratũ cor meũ de⁹/ad aduersa: patũ ad ꝓspa: patũ ad humilia: patũ ad sublimia: patũ tibi dñe vacare: patũ ꝓximis mĩstrare: patũ ad oĩa q̃cũq̃z p̃cępis. Vñ ñ semel ꝑ scdo ꝏz: b Paratũ cor meum ⁊c. Qui aũt habz cor ita patũ ad oĩa: tal⁹ põt hãe pacẽ cordis et gaudiũ. Vñ bñ p⁹ h̃ subdit: c Cãtabo. Et q̃ hz cor tale ⁊ int⁹ gaudiũ/pt opari ⁊ bonã cõsciaz hãe: Vñ addit d Et psallã in gl̃ia mea. Sz qz h̃ pmittẽdo dic: et multi ꝓmittũt ⁊ nõ soluũt: Bñ subiũgit: f Exurge psalteriũ ⁊ cithara. i. stati exurgãt bona opa. Per psalteriũ decachordũ/itelligik impletio decẽ mandatoꝝ. Per citharã/carnis mortificatio. Sup̃. Cõfitemi dño ĩ cithara: ĩ psalterio decẽ chordarũ psallite illi. Sz qz nihil possumus facere sine gratia dei/addit: g Exurgã/ꝏ vitio. s. ad bona opa: h Diluculo. i. ĩ ortu gr̃ę. Sup̃. Ort⁹ ē sol ⁊ ꝓgregabũt. s. ferę ⁊ bestię pctõꝝ: ⁊ ĩ cubilib⁹ suis collocabũt. q. d. pctã fugiẽt ⁊ hõ exurget ad bona opa. Vñ seq̃t ibi: Exibit hõ ad op⁹ suũ ⁊c. Sũt ãt q̃dã q̃ mal⁹ nõ purgat/ volũt bona opa facere: qꝏ ē ꝗ naturã: qz ꝑus eradicãdę st spinę ⁊ vrticę: ⁊ deide bonę plãtę plãtãdę. Sic ꝑus ēz: Declia a malo: et postea addit: et fac bonũ: Vñ subdit i Cõfitebor tibi i pop̃lis dñe: Ecce pctĩ eradicatio p ꝓfessionẽ. k Et psallã tibi in natiõibus: Ecce bona operatio. Sz nota q̃ dic: Cõfitebor tibi i pop̃lis. i. i oculoĩm: qꝏ ē ꝗ q̃sdã psonas q̃ volũt ꝓfiteri ĩ camerl ⁊ ĩ locl suspectl. Item dicit: psallã. i. bona opa faciã: ñ ad vanã gl̃iã: sz/tibi. i. ad honorẽ tuum: Et h̃: ĩ nationib⁹: vl⁹/ĩ plebib⁹/alia lr̃a. Juxꝗ illud Mat. v. b. Sic luceat lux vr̃a corã hoib⁹ vt videant opa vr̃a bona ⁊c. Hęc ãt duo. s. ꝓfessio ⁊ bona opatio faciẽda sũt ĩ spe venię ⁊ cũtiore vidictę: Vñ addit: l Quia magna ē miscdia tua: ñ tñ sup pctõres: ꝑ etiã sup cęlos. i. sup iustos ⁊ ꝓtęplatiuos: q̃ q̃z tũ cũq̃z iusti sint/ ncẽ hũt ñ iusticiã allegare ꝑ miscdiã implorare. Qz vt dic Greg⁹: vita sctõꝝ succũbit si pietas ꝏ sit. Job. ix. b. Si habuero q̃ꝓiã iustũ ñ rñdebo: ꝑ meũ iudicem deꝓcabor. m Et vsq̃z ad nubes ꝟitas tua. i. vsq̃ ad pctõres puniẽdos. Judę. j. d. Hi st nubes sine aq̃ q̃ a vẽtl circũferunt. Sic q̃ dixit dei miscdiã eẽ sup iustos ⁊ sctõs: ⁊ ꝟitatẽ iusticię sup pctõres malos. Sz ne credat q̃ tñ p̃mis fiat miscdia: ⁊ tñ alijs iusticia: q̃si cãcellatl mãib⁹ aut sermõib⁹/addit: o Exaltare sup cęlos de⁹. i. fac vt ipi cęlestes hoies te exaltẽt bonis opib⁹: ⁊ sic iusticiã faciẽtes/ꝏ iusticia remũerẽt. Exaltat aũt dñs ĩ bonis hoib⁹: p bonã famã/p cultũ/p iudiciũ/p fidẽ/ p ꝓtęplationẽ. Ps. Exaltare dñz deũ nr̃m. p Et sup oez trã. i. sup pctõres: q̃ sũt oĩs trã. i. oĩno trenĩ: Sit/ q Gl̃ia tua. i. miscdia: q̃ ꝏz gl̃ia. Ro. iij. d. Oes peccauerẽt ⁊ egẽt gl̃ia dei. Et ꝏz miscdia dei gl̃ia ei⁹: qz sic ꝏz ĩ Collecta: Oipotẽtiã suã pcẽdo maxie ⁊ miserẽdo mãifestat. r Vt liberẽt. Scda ps: ĩ q̃ oñdit q̃ sal⁹ facta sit oĩ trę⁹. Et h̃/ dit de hũilitate christi ⁊ maiestate ei⁹. Est q̃ sensus: Exaltare ⁊c. et sup oez ter. gl. t. vt liberẽt dilecti tui/de mãu diaboli: q̃ eos tenebat: Quosdã in pctõ: q̃sdã in limbo. Zach. ix. c. Tu q̃z eduxisti victos tuos ꝏ lacu ĩ q̃ ñ erat aq̃. Propt h̃ ĩ psona ãtiq̃ꝝ patꝝ clamat ecclia ĩ aduẽtu: Veni ad libandũ nos. Et vt h̃ liberatio fiat: Saluũ fac me

Ps. 32.

Ps. 105.

Ps. 36.

Ps. 5.

Ps. 4.

Allegorice de christo

Moraliter

Moraliter

e libatio fiat: a Saluũ fac me dic̃ christ⁹. i. suscita me hoiez.
b Dextera tua. i. p dexterã. s. p ꝑbũ carni vnitũ: qd̃ ẽ dexta
Ps. 148. pris: p quã opat: qz dixit et facta st̃. Uel ī ꝓsona mẽbroꝝ: dic̃ christus: Saluũ me: fac dexta. i. ꝓtitiatiõe tua. c Et exaudi me: b ꝓcantẽ: Sic locut⁹ ẽ christ⁹ ad pzem. Deinde q̃si assecurans ecclã ꝓuertit ad eã sermonẽ. q. d. de⁹ pz b qd̃ peto faciet: qz ꝓmisit. Hoc ẽ qd̃ seqtur: d De⁹ pz locut⁹ ẽ. i. p misit: nõ solũ in ꝓphet: sed e In sctõ suo. i.

a Saluũ fac dexta tua z exaudi me: de⁹ locut⁹ ẽ in sctõ suo. Exultabor diuidã sichimã: et ꝓuallẽ tabnacloꝝ dimetiar. Deus ẽ galaad et me⁹ ẽ manasses: et ephraim suscęptio capitis mei. Juda rex me⁹: moab lebes spei meę.

Alt. Leta boz
Alt. metiboz

in filio suo. Heb. j. a. Olim de⁹ loq̃ns pzib⁹ ī ꝓphis: nouissime dieb⁹ ist̃ locut⁹ ẽ nob ī filio. Ex q̃ g̃ ꝓmisit soluet: Uñ f Exultabo ī resurrectiõe. Alt. Exaltabor fm aliã lfaz. Et b diuersitas lfę bñ ꝓgruit: qz exultatio seqt̃ ꝏ exaltatiõe. g Et exaltat⁹ ī resurrectiõe z ascẽsiõe: diuidã sichimã. i. iudęos vel synagogã. Sichima enī interptat humer⁹ vel laboziosa: et significat iudęã vel synagogã sub iugo leg̃ laborãtẽ. Hãc diuisit christ⁹: qz q̃dã credidert̃ z q̃dã in ifidelitate remãsert̃. h Et ꝓuallẽ tabernacloꝝ dimetiar. i. gẽtilitatẽ: q̃ ꝏ vallis ꝓt̃ abiectionẽ z vilitatẽ: et qz elemẽt̃ seruiebat. Tabernacloꝝ: qz non sp ī illa valle hitauert̃: ꝑ castrametati sũt postea ī mõte: cũ ad fidẽ ꝓuersi ī cumulo bonoꝝ opeꝝ pstitert̃. Hãc christ⁹ dimẽsus ẽ diuidẽs singul̃ gr̃az mẽsurate. Et illã dimẽsionẽ z diuisionẽ exponit: qz q̃dã fuerũt martyres: velut pelles rubricatę ī tabnaculo dñi: q̃dã ꝓfessores ꝓtẽplatiui: velut pelles hiacynthinę: q̃dãz actiui: velut saga. Exo. xxvj. Uñ subdit: i Deus est galaad. i. martyres. Galaad enī interptat aceru⁹ testimonij. Hi sũt martyres q̃ passiõib⁹ suis christo testimoniũ reddidert̃: Uñ et martyr idẽ est qd̃ testis. Act̃. iij. g. Virtute magna reddebant apl̃i testioniũ resurrectiõis iesu christi. k Et me⁹ ẽ manasses. i. contemplatiu⁹. Manasses enim interptat obliuio: et cõtemplatiui in somno z quiete ꝓtemplatiõis obliuiscunt se z sua et q̃cq̃d aliud ẽ a deo. l Et ephraim me⁹ ẽ. i. actiui: q̃ fructũ multũ faciũt ī eccl̃ia. Et ẽ m Suscęptio capit̃ mei. i. dei pris: quẽ ipi recipiũt p fidẽ. Uñ ecõtrario ꝏ ꝏ iudęis: Joh. j. a. In ꝓpria venit z sui eũ nõ recępert̃: Et ipe suscępit eos ī filios. Alt. sic: l Ephraim suscęptio capit̃ mei. i. ex eo q̃ caput meũ suscępit spineã coronã z colaphos z sputa: secuta ẽ magna fructificatio: qz illa hũilitate totũ mũdũ lucrat⁹ sũ. Et q̃s ꝓcurauit ꝏ: Judas ꝓditoꝝ. Uñ seqt̃: n Juda rex me⁹. i. dux z ꝓcuratoꝝ hui⁹ passiõis meę: ī q̃ tãtũ lucrat⁹ sũ. Et q̃s ꝓsecut⁹ ẽ qd̃ icępit iudas: Judęi pessimi. Uñ sequit: o Moab olla spei meę. i. iudęi: q̃b⁹ ego dixi Joh. viij. f. Vos ex pre diabolo est̃ et desideria pris vri vult̃ facere. Moab enī interptat ex pre: z genit⁹ fuit ī incestu: ad lfaz: vñ bñ significat illos iudęos q̃ p petm̃ se fecert̃ filios diaboli. Jpi fuert̃ olla christi: qz int̃ eos christ⁹ fuit coct⁹ igne tribulatiõis: sic caro ī olla. Sz tñ olla spei meę: int̃ quia p illã decoctionẽ deus pater liberat. Matth. xvij. g. Ergo liberi sunt filij. Liberat filius. Joh. viij. e. Si filius vos liberauerit: vere liberi erit̃. Item liberat z spũsctũs. ij. Cor. iij. d. Ubi spiritus dñi: ibi libertas. Pater ergo liberat ab infirmitate: filius ab ignorantia: spũsctũs a malicia. a Saluũ fac. s. me ī ꝑsenti per spẽ. Ro. viij. e. Spe enī salui facti sum⁹: et ī futuro p gl̃iam. Phil̃. iij. d. Saluatorẽ expectam⁹ dñz nr̃m iesũ christũ: q̃ reformabit ꝛc. b Dextera tua: De q̃ Prouer. iij. b. Lõgitudo diez in dextera ei⁹. Nõ dic̃ sinistra: qz ñ petit iust⁹ tpalẽ salutẽ: ꝏ q̃ ibidẽ Prouer. iij. b. In sinistra illi⁹ diuitię z gl̃ia. c Et exaudi me. i. ad exitũ audi: vt ad hãc salutẽ me ꝓducas. Et cũ dic̃: exaudi: ꝓuit se freq̃nt ꝑcari z postulare illã salutẽ: Qd̃ debet facere oĩs q̃ illam desiderat: qz dic̃ dñs: Petite z accipiet̃: vt gaudiũ vr̃m sit plenũ: Joh. xvj. e. Sz multi pereũt z negligunt petere salutẽ. Uñ ibidẽ: Usq̃z mõ nõ petist̃ q̃cq̃z ī noie meo. i. qd̃ pteneat ad salutẽ: qz nomẽ iesus idẽ ẽ qd̃ saluator. Multotiẽs aũt ꝓspitas z successus tpaliũ cã est q̃re hoies nõ petũt a deo salutẽ. Uñ Esa. lviij. b. Uiã man⁹ tuę iuenisti: ꝓterea ñ rogasti. Et ecõtrario: tribulatio ẽ cã vt q̃rãt salutẽ. Ps. Ad dñz cũ tribularer clamaui. Et alibi: Imple facies eoꝝ ig̃minia: z q̃rent nomẽ tuũ dñe. De ꝑ habem⁹ signũ parit̃ z exẽplũ / Mat. viij. c. vbi cũ iesus cũ discipulis suis ascẽdisset nauiculã z eẽnt ī mari volẽte dño: facta ẽ mot⁹ magn⁹ ī mari: ita vt nauicl̃a opirek fluctib⁹: z tũc suscitaueret dñz: dicẽtes: Dñe salua nos pim⁹. Ita bõ loq̃t̃ cũ deo sic ꝏrãdo: Dñs aũt ñdet ei ꝓsolationẽ in sũdẽdo z spẽ ei dãdo: Uñ seqt̃: d De⁹ locut⁹ ẽ in sctõ suo. s. ī hoie iusto. Ps. Audiã q̃d loq̃t̃ in me dñs de⁹. Et q̃d locut⁹ ẽ: Ista q̃ sequũtur: f Exultabo de iustis. Esa. lxij. b. Gaudebit sponsus sup sponsã. g Et diuidã sichimã. i. malos z reprobos: q̃ laborauert̃ vt iniq̃ agerẽt. Hiere. ix. b. Hi diuidenk a societate christi z sanctorum: quãdo ponenk a sinistris: Matth. xxv. c. Luc̃. xij. f. dicit̃ de malo seruo: Diuidet eum partẽq̃z ei⁹ cũ infidelib⁹ ponet. Et nota q̃ sichimitę mlta mala fecert̃: ad lfaz: q̃ isti faciũt spũalit̃: ꝓt̃ q̃ diuidẽdi st̃. Jpi enī dinã oppsert̃: Gen. xxxiij. a. Et ꝓt̃ ipaz nõ ꝓt̃ deũ circũcisi sũt. Et ipsi ꝑ elegert̃ regẽ. s. abimelech: q̃ p rhamnũ significat: Judic̃. ix. a. h Et ꝓuallẽ tabernacloꝝ dimetiar. Cõuallis ẽ duplex vallis. Cõuallis tabnaculoꝝ ẽ duplex descẽsus pęnitẽtiũ. s. hũilitas z cõpassio. Per humilitatẽ descẽdũt ī seipis: p cõpassionẽ ꝓdescẽdũt in ꝓximis. Pęnitẽtes aũt dicũt̃ tabnacula dñi: in q̃b⁹ ipse militat ꝗ diabolũ: et qz ipsi militãt ꝗ vitia. Uñ Gen. xxv. d. Jacob vir simplex hitabat ī tabnacul̃. Jacob. i. luctatoꝝ vel supplãtatoꝝ: ẽ pęnitẽs: q̃ supplãtat diabolũ z vitia. Sz ꝑ hũsq̃z supplãtare possit oĩno: oportet eũ ẽ in lucta z ī pugna et militare ī tabnacul̃. Job. vij. a. Militia ẽ vita hois sup terrã. Et Gen. xxxiij. d ꝏ: q̃ Jacob recedẽs ab esau venit in sochot: q̃ interptat tabnacula. Uñ etiã dicũt̃ pęnitẽtes tabnacl̃a: qz ñ debẽt hãe spaciosa cęnacula: ꝗ domos hũiles sic̃ sũt tabnacl̃a: vt facto oĩdãt se nõ ẽ ciues hui⁹ mũdi: ꝗ pegrinos z aduenas. Heb. vlt̃. c. Nõ habem⁹ ꝑ manẽtẽ ciuitatẽ ꝗ futurã inq̃rim⁹. Hoꝝ tabnacloꝝ ꝓuallem. i. duplicẽ descẽsũ p̃dictũ: dñs dimetiet̃ triplicit̃. Prio: examinãdo. Ps. Ego iustitias iudicabo. Scõo cõmẽdãdo. Mat. xxv. c. Esuriui z dedist̃ m̃ manducare ꝛc̃. Tertio remunerãdo. Mat. xxv. b. Intra ī gaudiũ dñi tui. Mat. vij. a. In q̃ mensura mẽsi fuerit̃ remetiet̃ vob. Luc̃. vj. f. Mensurã bonã z ꝓfertã z coagitatã z supefluẽtẽ dabũt ī sinũ vr̃m. Et ne q̃s ꝏ bonis supbiat z sibi ea ascribat: subdit: i De⁹ est galaad. i. a me hz hõ testioniũ bonoꝝ opeꝝ. Job. xv. a. Sine me nihil potest̃ facere. k Et me⁹ ẽ manasses. i. a me hz hõ vt posterioꝝ oblitus: cum apl̃o: ad anterioꝝ extẽdat seipm: Phil̃. iij. c. l Et ephraim. i. fructificatio z oĩs ꝓfect⁹ ñ ẽ ab hoie: ꝗ ẽ: m Suscęptio capit̃ mei. i. dei. q. d. suscipit̃ a deo larglẽte. j. Cor. iij. b. Ego plãtaui: apollo rigauit: ꝗ de⁹ incremẽtũ dedit: Itaq̃z neq̃z q̃ plãtat ẽ aliq̃d: neq̃z q̃ rigat: ꝗ q̃ incremẽtũ dat de⁹. Hęc tria q̃ sũt q̃si tres possessiões vel puicię dñi ī reg̃ suo: qd̃ ẽ hõ: videl̃z bona opatio: mũdi obliuio: ꝓfect⁹ ī bono. Quib⁹ ne noceãt latrũculi: supponit eis dñs regẽ: ꝏ q̃ subdit: n Juda rex me⁹. i. ꝓfessio regit m̃ istas puicias: qz latrões suspẽdit z destruit. s. suggestiones malas z vitia: z bonos promouet z dirigit. s. bonas cogitatiões z bona opa. Prouer. xx. b. Rex q̃ sedet ī solio iudicij. i. ꝓfessio sedẽs ī ꝓtritiõe: q̃ iudicat ꝓsciam: dissipat oẽ malũ intuitu suo. i. malũ cogitatiõis: locutiõis z opatiõis. Et q̃ ꝏ ꝓfessiõe itelligẽdũ sit: pater p ꝑ q̃ statim subdit: Quis ꝑt dicere: mũdũ est cor meũ: pur⁹ sũ a pctõ: q. d. nõ ẽ q̃ ñ habeat pctm̃ qd̃ eũ oporteat ꝓfiteri. De iuda etiã ꝏ. j. Machab. iij. a. Judas ꝓsecut⁹ ẽ iniq̃s: ꝓscrutãs eos: z q̃ ꝓturbabant ꝓplm̃ suũ eos succẽdit flãmis: z repulsi sũt inimici ei⁹ p̃ timore ei⁹: z oẽs oparij iniq̃tat̃ ꝓturbati st̃ z directa ẽ sal⁹ ī mãu ei⁹. Quę oĩa ꝏ ꝓfessiõe plana sũt. Ad ꝑ aũt q̃ rex iste bñ regat: necessaria ẽ sapia: q̃ eũ doceat q̃d bonũ: q̃d malũ: Uñ addit: o Moab lebes spei meę. Moab interptat aq̃ pina: z significat sapiaz patrũ: quę ī sacra scꝑtura ꝓtinet̃. Lebes ẽ studiũ: in q̃ caro hois decoquit̃ et ꝓsumit̃: fm illud. Eccs. vlt̃. d. Frequẽs meditatio carnis ẽ afflictio. Eccj. xxxj. a. Uigilia honestat̃ tabefaciet carnes. Ecch. xj. a. Hęc ẽ lebes: vos ꝏ carnes. Et addit: p Spei meę: q̃ p sapiaz z studiũ scꝑturarũ spes roborat̃. Roma. xv. a. Quęcũq̃z scꝑta sũt: ad nr̃az doctrinã scꝑta sũt: vt p patiẽtiã z ꝓsolationẽ scꝑturaꝝ spẽ habeam⁹. Hoc etiã posset eẽ thema ꝏ btã magdalena: vel ꝏ q̃cunq̃z sctõ q̃ fuit magn⁹ pctõr. Jpa enī btã magdalena fuit moab: id est nutrita ī diuitiis z delitiis paternis.

Thema ī scta magdalena

* Et ipsa fuit lebes: p

qz p illã decoctionẽ certissime expectauit glriã resurrectiõis. Et
p b etiã expectabat fieri dilatationẽ ecclie: Vñ subdit: a In
idumęã extẽdã calciamẽtũ meũ. Idumęa interptat ter
rena vel sãguinea: ⁊ significat gẽtilitatẽ: q̃ erat ̃rena p ̃renoꝝ
amoꝛẽ: et sãguinea p crudelitatẽ. Vsq̃ ĩ hãc extẽdit christ⁹ cal-
ciamẽtũ suũ. i. fecit p̃dicari hũanitatẽ ⁊ icarnationẽ suã. Caro enĩ eiusdẽ. Zcg⁹. Veit ad nos
fuit q̃si calciamentũ te/ calciata diuinitas. Vñ
gẽs diuinitatẽ suã sic pe dixit iohãnes baptista
Luc. iij. c. Venit fortior me p⁹ me: cui⁹ nõ sũ
digⁿ soluere corrigiã calciamẽti ei⁹. i. mysteriũ ⁊ rõnẽ icarnationis ei⁹ exponere. Ipi ꝯo ñ repulerĩ ꝫ calciamẽtũ: ꝫ suscęperĩ
p fidẽ: Vñ seq̃t: b Nihi alienigenę amici facti sũt. i. mi
p fidẽ ⁊ amoꝛẽ adhęserũt gẽtiles. Ex passiõe aũt sua/ñ tm̃ fides
gẽtiũ subsecuta ẽ: ꝫ ⁊ liberatio electoꝝ: q̃ꝝ aię ĩ limbo tenebãt.
Quoꝝ neutrũ p hoies potuit fieri: Vñ de vtroq̃ subdit q̃rẽs:
d Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã: q̃s deducet
me vsq̃ ĩ idumęã? Nõne tu deus ⁊c. Ciuitas munita
ẽ infern⁹: q̃ munita erat a diabolo/ita q̃ null⁹ poterat eã capere ⁊
Luc. 11. c. captiuos liberare: sed tãdẽ venit fortior illo christ⁹/ ⁊ vniuersa
arma ei⁹ diripuit ĩ q̃b⁹ ꝓfidebat: ⁊ spolia ei⁹ distribuit. i. aias
Job. 14. a. q̃ ibi tenebãt: ⁊ ĩ domo p̃is sui in diuersis mãsionib⁹ ꝓut me-
ruerãt collocauit. Hęc ẽ distributio spolioꝝ. Et ĩ hãc ciuitatẽ
munitã deduxit eũ de⁹. s. ꝓt⁹ diuinitat. Similiter et vsq̃ in
idumęã. i. in gẽtilitatẽ: vt dictũ est: Vñ dic: e Nonne tu
de⁹. s. deduces me illuc? Ductoꝝ enĩ est me⁹ sp: licet videar. i
passiõe me dereliq̃sse. Hoc ẽ q̃d subdit: g Qui repulisti:
id ẽ repellere visus es: h Nos. s. me caput ⁊ martyres mẽ/
bꝛa: dũ nos passiõib⁹ exposuisti. i Et nõ exibis de⁹ ĩ vir
tutib⁹ nr̃is. i. nõ ondes nec mãifestab teipm dãdo nob fortitudinẽ corporis ad resistẽdũ hostib⁹: sic aũ ꝓsueuisti facere anti
quo ꝓlio. Et ꝫ legi põt inꝛogatiue vl remissiue: ⁊ in idẽ redit:
scz q̃ nõ faciet ꝫ de⁹. Martyres enĩ nõ sũt liberati ĩ corpe: ꝫ p
patiẽtiã vicerũt: Vñ subdit christ⁹/ l Da nobis. s. mihi et
martyrib⁹ meis: m Auxiliũ ꝑ tribulatiõe. i. auxiliatricẽ
tribulationẽ: vt p eam vincam⁹ tortores. Et necesse est q̃ des:
Ps. 32. o Quia vana/ẽ/ sal⁹ hois/ĩ se: qz hõ nõ sufficit p se. Ps.
Nõ saluat rex p multã ꝯtutẽ. s. suã. Sz ĩ deo magna ẽ ⁊ firma
sal⁹ hoĩs: Vñ addit: p In deo faciem⁹ ꝯtutẽ/nõ in nob.
Virtutẽ fecerũt christ⁹ ⁊ martyres: cũ p patiẽtiã vicerĩ/ ⁊ aias
suas ĩmaculatas custodierĩ. Luc. xxi. d. Tademi a parẽtib⁹
et frib⁹ ⁊ cognat. ⁊ amic/ ⁊ morte afficiẽt ex vob. Et seq̃t: Capillus ꝑ capite vro non pibit: in patiẽtia vra possidebit. aias
vras. r Et ipse/tãdẽ/ad nihilũ deducet iimicos no/
stros/ꝓdẽnans eos in futuro iudicio.

Dozalit * Et ipsa fuit lebes/ per luxuriam. s. intus ardẽs ⁊ extra sordẽs.
Sed de lebete facta est phiala: ꝫm q̃ dicitur Zach. vlt. d.
Erũt lebetes ĩ domo dñi q̃si phialę corã altari. Unde de ipsa
cãtat ĩ hymno: Post fluxę carnis scãdala fit ex lebete phiala: ĩ
vas trãslata glię de vase ꝓtumelię. Hoc iquã dic christ⁹/ spei
meę: qz fac̃ spare ĩ me. Quis enĩ nõ sparet ꝑ dei miscõia: q̃ vi/
deret tãtã peccatricẽ recõciliatã deo ⁊ factã tãtã amicã ipsius?
Osee. ij. c. Dabo eis vallẽ achor ad apiendã spẽ. Sz q̃ ꝓside/
rat q̃ ipa ꝓsecuta est miscõiã/et sic sperat: debet etiã ꝓsiderare
ei⁹ pęnitẽtiã vt simile faciat: Vñ bñ sbdit ꝫm vtrũq̃ sensũ quẽ
ĩ ꝫbo posuim⁹: a In idumęã extẽdã calciamẽtum
meũ. Per idumęã q̃ sãguinea vel terrena interptat/intelligũ
tur pctores: ad q̃s extẽdit dñs calciamẽtũ suũ. i. exẽpla sctoꝝ
q̃ in sacra scp̃tura habẽt. Calciamentũ enĩ fit de corio mortui
aialis. Mortua aialia sũt scti: q̃ mortificauerũt corpa sua. Et
ad lr̃am ꝫm corp⁹ mortui sũt: q̃rũ coriũ relictũ est nob ad faci
enda calciamẽta. i. ꝓuersatio relicta ẽ nob ad exẽplũ/q̃ munire
debem⁹ pedes nr̃oꝝ affectuũ/ꝫ frig⁹ pigritię/ꝫ lapides duri/
tię/ꝫ estũ luxurię/ꝫ spinas diuitiarũ/ ⁊ hmõi. Prope etiã pęni
tẽtia magdalenę/ꝛ calciamẽtũ dñi: qz q̃si calciauit eũ: q̃si vt
ꝛ Luc. vij. f. Stãs retro sec⁹ pedes dñi/lachrymis rigauit

Per idumęã intelligũtur pctores

pedes ei⁹ ⁊ capillis tersit: ⁊ osculata ẽ ⁊ vnguẽto vnxit. Exemplo aũt ei⁹ ⁊ aliorꝝ sctorꝝ multi ad pniaz sũt ꝓuersi: Vñ subdit christus: b Nihi alienigenę. i. peccatores/filij diabolt:
c Amici facti sũt. i. filij dilecti ⁊ me diligẽtes ex toto corde.
Vl fm cõmunẽ vsũ dicẽdi: Amici facti sũt. i. recõciliati q̃ p⁹
erãt inimici. Scõm quẽ modũ loq̃ndi ꝛ Luc. xxiij. b. Facti sũt amici
berodes ⁊ pilat⁹ in ipsa die: nam antea inimici erãt ad iuicẽ. Sic ad ex/ emplũ magdalenę ⁊ alior sctorꝝ ãtiq̃ꝝ cõuersi sũt pctores. Sz qz iam pauci sũt q̃ talia dẽt ex/ empla: ⁊ pauci etiã sũt q̃ ꝓuertãt: q̃rit dñs: d Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã. i. ĩ corꝛ vallatũ multꝛ vitiis: ⁊ ĩ mẽtẽ pctorꝛ obstinatam? Aut/ e Quis deducet me vsq̃ in idumęã. i. ĩ mẽtẽ ̃rena ⁊ ̃rena amãtẽ ⁊ sãguiẽ pcti cruẽtatã? q. d. null⁹ vl pauci ꝫ faciũt. Iohãnes p̃cursoꝛ dñi mortu⁹ est/q̃ viã dño p̃pauit ĩ heremo. Multi enĩ etiã ex his q̃ se baptistas dicũt: mõ poti⁹ deũ abducũt ⁊ effugãt ab idumęa/q̃ꝝ adducũt eũ ibi. Sic ꝑ filijs heli ꝛ. i. Regꝛ. ij. d. q̃ erat pctñ eorꝝ grãde nimis corã dño: qz detrahebãt hoies a sacrificio dei. Sz vir iustus ⁊ pęnitẽs/ꝑ se ñ p̃sumẽt ⁊ pctoꝛib⁹ cõpatiẽt dicat q̃d seq̃t:
f Nõne tu de⁹. q. d. nos ñ sum⁹ idonei neq̃ digni vt dedu/
cam⁹ te ĩ ciuitatẽ munitã ⁊ ĩ idumęã: sed tu q̃ nõ indiges hũa/
no auxilio: nunq̃d ꝓpt ꝫ dimittes idumęã vt ñ eas ĩ eã? Nõ/
ne tu de⁹/q̃ p te potes q̃cq̃d vis deduces teipm vt capias eã?
q. d. sic facies. Esa. xxvij. b. Gradiar sup eã: succendã eã parit.
g Qui repulisti nos: q̃si nõ egẽs nr̃o auxilio. i Et nõ
exibis de⁹/ad capiẽdã eã: k In ꝯutib⁹ nr̃is: neq̃ capies
eã p fortitudinẽ nr̃az/ꝫ p tuã. Ps. Saluauit sibi dextera eius. Ps. 97.
Esa. xliij. d. Ego sũ ego sũ q̃ deleo iniq̃tates tuas, ꝓpt me. Nos
ꝯo potⁿ idigem⁹ tuo auxilio: Vñ l Da nobis auxiliũ/ñ
a, pspitate mũdi q̃ nociua ẽ: ꝫ/ n De tribulatiõe/q̃ iuuat:
qz retrahit hoies a pctõ ⁊ ad deũ redire cõpellit. Ps. Et adiu/ Ps. 106.
uit paupes ꝑ inopia. Dico q̃/ ꝑ tribulatiõe ⁊ nõ ꝑ pspitate:
o Quia vana sal⁹ hois. s. pspitas hũana ⁊ auxiliũ hũa/
nũ inutilia sũt. Vñ dic Basil⁹: Nõ q̃ram⁹ auxiliũ a corpis ro
boꝛe: nec a lęticia carnis: q̃ ab hoib⁹ glriosa dicũt/ꝫ a tribulati/
one: sic fecit paul⁹ q̃ dic: Cũ infirmor tũc potẽs sum. ij. Corꝛ.
xij. d. Quia tribulatio patiẽtiã opat: patiẽtia ꝓbationẽ: pba/
tio ꝯo spẽ: Ro. v. a. Et dicit ꝓseq̃nt: Eger es/ęq̃nimit tolera:
qz quẽ diligit dñs castigat. Paup es/lętare: qz manet te hęre/ Heb. 12. b.
ditas laçari. Ita dei nob sperem⁹ auxiliũ/si hũana velut nihil
ꝓsuturã ꝓtẽnam⁹. Hiere. xvij. a. Maledict⁹ qui ꝓfidit ĩ hoie.
Sic ꝯo adiuti a deo: p In deo: nõ in nr̃a potẽtia vl sapia:
q Faciem⁹ ꝯtutẽ. i. ꝯtuosã opationẽ: Quã in eo dicim̃ face
re: qz ipe potⁿ eã fec̃ q̃ꝝ nos. Vñ dic apls/Col. j. d. Laboꝛo cer
tando fm opationẽ ei⁹ quã opat ĩ me ĩ ꝯtute. Nec timere nos
oportet ĩpedimẽtũ diaboli vl maloꝝ hoim: Quia/ r Et ipe
ad nihilũ deducet iimicos nr̃os. s. dęmões vl malos ho
mines vl prauos mor⁹. Qui nũc ad nihilũ deducũt: cũ fortit re
sistẽdo vicunt ⁊ ꝓtẽnunt. Judicꝛ. v. c. Cõculca aia mea robu/
stos. Geñ. iij. c. Inimicitias ponã int te ⁊ mulierẽ: ipa ꝓteret ca
put tuũ. Deducẽt etiam iimici ad nihilũ: q̃ñ ꝓdẽnabũt: qz tũc
mallẽt nõ eẽ q̃ꝝ eẽ/q̃ñ fiẽt mali socij ei⁹ q̃ nõ ẽ. Eçech. xxviij. e. Job. 18. c.
Nihili fact⁹ es ⁊ ñ erꝛ ĩ ꝓpetuũ. Vel ĩ bono ad nihilũ deducit
dñs pctores: cũ eos humiliat vt se nihil reputẽt. ij. Corꝛ. xij. d
Tãetsi nihil sũ. Esa. xl. d. Oẽs gẽtes q̃si nõ sint: sic st corã eo.

Deus laudẽ meã ⁊c. Titul⁹. Expo. Ps. CVIII
In finẽ psalm⁹ dauid. Titul⁹ satꝛ. s. exposit⁹ est.
In p̃cedẽti psalmo ęgit ꝑ resurrectiõe ⁊ ascẽsiõe dñi:
Hic agit ꝑ cã meritoria istoꝝ. s. ꝑ passiõe ⁊ patiẽtia ei⁹. In q̃ eti
am ꝓtinet increpatio iudę ⁊ iudęoꝝ: et agit ꝑ pęna iudę: et p ꝫ
ꝑ pęna maloꝝ. Subdit etiã ꝑ resurrectiõe dñi/ ⁊ p ꝫ ꝑ bẽitudine
bonoꝝ. Intẽtio ẽ monere nos vt iudę maliciã declinem⁹ ⁊ chri
sti humilitatẽ ⁊ patientiã imitẽm̃. Modⁿ. Tres sunt ptitiões. Partitio psalmi
In ꝑma icipit ab ꝛone: et postea increpat iudęos q̃ reddũt ma
la, p bonis. In scda ẽ execratio iudę: ꝑ q̃ tñ solo nõ oia q̃ ibi di
cunt accipi pñt: ꝫ sicut petrus